

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 13.824 van 27 juli 2020
in de zaak A. 230.811/XIV-38.352**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter JP Lips
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 523
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN
DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 maart 2020, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 233.055 van 24 februari 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 1 juli 2020 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekers voor de eerste rechter hebben laten gelden dat ingevolge de geboorte van hun kind op 19 februari 2019 in België een terugkeer naar Venezuela geen optie is, gelet op het door de verzoekers uiteengezette ernstig gebrek aan medische zorg, voedsel enz. Verzoekers hebben aangevoerd dat een vestiging elders in Venezuela of Latijns-Amerika evenmin een optie is, gelet op de verslechterde situatie van immigrerende Venezolanen die het risico lopen in een irreguliere

situatie terecht te komen, zonder garanties voor basisrechten doch met gevaar voor uitbuiting en misbruik. De verzoekers hebben nog opgemerkt dat zwangere vrouwen en vrouwen die borstvoeding geven een nog hoger risico lopen op misbruik en uitbuiting en dat hun baby nog geen twee maanden oud is en eveneens borstvoeding krijgt.

2. De verzoekers richten hun cassatiemiddel kennelijk enkel tegen de beoordeling in het bestreden arrest van hun situatie in het licht van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). Zij betrekken de geboorte van hun kind immers niet op hun ongeloofwaardig bevonden voorgehouden vrees voor vervolging door de *colectivos* in Venezuela omwille van de activiteiten van de moeder van eerste verzoeker.

In het bestreden arrest wordt overwogen dat de verzoekers zich hoe dan ook aan eventuele toekomstige problemen kunnen onttrekken door zich elders in Venezuela, buiten Caracas, te vestigen. Er wordt gewezen op de vaststellingen in de aanvankelijk bestreden beslissing dat eerste verzoeker zich na het bewuste schietincident zonder enig probleem in Petare heeft gevestigd en er professionele activiteiten zou hebben gevoerd, revalidatie zou hebben gevolgd, familiebezoek zou hebben afgelegd en stappen zou hebben ondernomen om een paspoort te krijgen. Verzoeker heeft na het incident in Venezuela auto's en moto's gekocht en verkocht, hij heeft in de Dominicaanse Republiek gewerkt als hoogtewerker en hij heeft in Brazilië gewerkt voor een telecommunicatieproject. Volgens het bestreden arrest wijzen de verzoekers wel op algemene informatie doch brengen zij “geen enkel concreet element aan dat van aard is afbreuk te doen aan de redelijke verwachting dat zij zich met hun kind elders in Venezuela (bij familie van verzoekster) vestigen om problemen met verzoekers belagers in de toekomst te vermijden”. Anders dan de verzoekers voorhouden, betreft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dus expliciet de geboorte van het kind van de verzoekers in zijn beoordeling.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overweegt verder, wat de door de verzoekers voorgehouden algemene voedsel- en gezondheidssituatie betreft, dat uit de verklaringen over hun profiel en hun familiale en financiële situatie in Venezuela niet kan worden afgeleid dat er in hunnen hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat zij bij een terugkeer naar Venezuela een bijzonder risico op onmenselijke of vernederende behandeling zouden lopen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst in

Uit het voorgaande blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij zijn beoordeling van de zaak wel degelijk rekening heeft gehouden met de geboorte van het kind van de verzoekers. De verzoekers tonen geen enkel element aan dat op onwettige wijze buiten beschouwing zou zijn gelaten. Tot slot hoefde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in te gaan op het argument dat het kind nog borstvoeding kreeg en twee maanden oud was, vermits het op het ogenblik van het bestreden arrest al een jaar oud was.

BESLUIT:

- Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevententwintig juli tweeduizend twintig, door:

Carlo Adams